

Register:

- Sid. 1. Bål
" 2. Bäckshårten
" 3. Draken
" 4-5. Fan åker på lasset
" 6. Kors
" 7-9. Maj i by och jungs gille
" 10. Michaels gille
" 11. Sista Kärven
" 12. Skatten
" 13. Snoken, grävas ner i stall
" 14. " , stycker med tjära
" 15. " , betydda lyska i stallen
" 16. Spottning
" 17. Stål
" 18-21. Sägner om Dya-bjer.

Per Jönsson är år gammal. Han har
alltid bott i Råröd som lantbrukare.
Per Jönsson har ett alldeles utmärkt
minne men han har den lilla egenheten
att vara vad man säger på orten lunego.
Ibland är han mycket intresserad avx att
prata, men sen en annan gång är det alldeles
omöjligt att få något ur honom. Då kan
man försöka bäst man vill .Resultatet blir
på sin höjd ett par snäsiga svar. Han har
nu undantag på den gården, där han bott förut.

Nu vid bryg fanns ett
båt för alla, som gick förbi. De
kasta en sten eller en kläpp annars
gick det inte lyckligt för dem. Och
här i Röröd fanns ett båt, som de
kallade "Paulsingatgubben", för en
hade varit en vältt och stigit ihjäl
sig en gång.

Båt

Man berättade att bäckarkisten Bäckarkisten
fanns här nere i Rörö. Mens Ensson
påstod att den gick in till hans hädor.
"Bäckarkisten rier mina ög," sa han.
Men om det var sant vet jag inte.

Smiden Ristberg i S. Munkarps Draken.
hade sett en drake. Det var en gång han
kom och skulle gå hem om så skulle
han gå över en bäck. Då fick han se
en drake / som kom och slog till järn
i bäcken.

1905

4.

Petters fiskare och Palm hade Jan på landet
en gång varit i Vordinge och när
de skulle kom hem och kommo
när till Stokke kyrkogård så Petters
fiskare: "Här ligger den gamle raskaren
inne, som har haft fast: så många
sprattlar." Men här det var kunde de
inte vara längre och det hjälpte inte
att Petters fiskare var av och tillade
genom huvudstolen. Till sist måste
de gå hem och låta sagnen stå.

Det var från Fell: Finnholts Farm åker på landet
och en till, som hade varit i Sköbby
en gång och sålde frukt. Och så
när den Matte kom hem kom
han på å åker hos den, för då
det var kunde de inte vara längre
Men sen kunde de en bit till, men
så gick det inte längre igen.

Skåne
Ed Franta
in Björkbo
sept 20 1908

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1905

Sept. M. Nilson
Per or Per ^{son} _{son} ⁱⁿ _{in} ^{of} _{of} ^{the} _{the ^{land} _{land}}

Maj i by an pingst gille.

Skåne
Frösta
Bojökloster
sept 1928

Mygd Albert Nilsson
(Eskared) Lund
bor av Bo Nilsson
Joh. Eskared, Bojökloster

På hösten, sedan man hade Mikalsgille
allt in köttat brukade man kalla
"Mikalsgille". På söndag men nu hade
troligt varpa allt köttat släps och stift.
Att kalla gille gick om på de olika
gårdarna; byn. och den gården, om
var i tan skulle ensam betä beämnar och
öl. Men gick alltid två måltider, middag och
kväll. Till middag gick man soppa och fisk
och till kväll gick och halfgilt och smör o.
smör.

Besjöklosteren 84

LINDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1905

77

asar L Det kunde ibland, när man Sista kärran
skulle binda den sista kärran på en
åker ut man på skämt säga: "Det
här är den sista ryggen, den ska vi
binda många band om."

Något sädskilt nämner på den
huden man emellanåt inte och den
påk följde med de andra kärrarna
i lasten.]

7 Skarvullts döu skall det Skatter
finnas en döu nergård i källaren
under stället. Men det skall finnas
en döu, som vaktar Jon så att
ingen kan få föt i den.

7 Pilafidén tog drängarna Snokas.
en stor Snok och körde ner på en
stenflaska och sedan grävde de ner
den i kostallen, ty det skulle vara
så bra.

Nere till Mäns Tnas här Snokas
i Råröd hade de alldeles fäat med
snokas, som höll till i gidsrellögen
och gick in i stallen och lapade
mjölke. De trodde att det skulle
vara bra med snokas i stallen.

Man brukade alltid för
i världen att spotta i förne så
man gav djuren en son sköte man
att hos på länden så man gick
ifån dem.

Spottning
och
Kors.

Skåne
Frosta
Bosjöbolaget
1928

med A. B. Feltman
konstnär Per Jönsson
fr. Bosjöbol.

Man berättar om Dyatjes, som ligger vid Stokay, att det om julafton
sattes upp på guldstolpar, de trodde
finade jul till Pysslingarna, som
brödde där, kallades dyarna och
själva trollkärvingen visade sig
efter att komma kallade man "Dya"
En man från Hemminge köll
man en gång på att ta stället ifrån.
Men han hade red till Stockholm och
fjäll pipres på att han fick lov att

Dyatjes på
guldstolpar

Dyngarna
hjälpna

behålla sitt ställe, men detta papper
skulle läsas upp i N. Munkbys kyrka
på söndagen. Näja, mannen ger sig
på väg hem för att om möjligt
hinna hem i tid. Men vänt som han
gick hem det en ryttare och hann
upp honom och frågade, om han ville
åka med. - Ja, det ville han ju gärna,
och så satte han sig upp tillsammans
med den andre på hästen, och sen
var det iväg.

När de så hade ridit en
stund frågade det till i hästens
hovar, om ryttaren frågade om
om han ville vad det var, som
frågade. - Nej, det ville han ju
inte. "Ja," det var spöken på
Munkbys kyrkosten, som hästen drog

mot, ~~late~~ ~~uplöst~~, och sen var
 det i väg till Dya-gjer och där blev
 man vitt bjorden på väntning.
 Men man kom därifrån igen i alla
 fall.

Men berättas, att den Dyringsarna var
 första klockan, som man hade i Stohag kyrkklocka
 Stohags kyrke tillte inte "dyarna"
 utan de tog den och sankte den i
 Myrnosse. Men så var där en man
 i Hante, som hade ett par trillinga-
 stolar och med dem skulle man dra
 upp klockan. Men de fick inte säga
 ett ord under hela tiden. När de sen
 hade fått upp klockan så gott som
 helt drott. en av dem som riktade
 på de mot Hante: "Hesste gärd
 binner." Och så fick klockan tillbaka

i moten igen och för kunde ingen
ta den.

Slank drängar skulle ibland
ut om ta kisterna i närheten
av Dya-bjers och då sig de Dya
sitta där.

Dya.

Man berättade också att
Dya spann kinesi till alla
krimmarna i Stehag

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1905

Sågas om "Dya-gjes."

— 1905 —

9

skulle stuvprigan ha ett fat gjort
och ett fat kakor men minstprigan
andra ett fat med kakor.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

På jillet är man sedan
och kanske är hade roligt efter
allt väntat. x

Per Jönsson kunde minnas
att man, då han var en liten pojke
på tio år, brukade gå omkring i
byn och sjunga in maj. Måjrisen
minnes han inte, men man gick
på gärd till gärd och sjöng valborgs-
mässor och ibland hade man
fått en gammal spelman med sig
till hjälp. Att man brukat måja
med grins deister kunde sages-
mannen inte erinra sig. Det hade

Maj i by.

— 1905 —

8

vid den tiden snarast fäst korntären
as ett hoplygande till det senare
pingstgillet. Vår gård ger nämligen
en drinka eller ägg.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Pingstgillet hölls sedan
med hjälp av det, som man
hade tiggat ihop, då man gick
omkring och sjöng maj i by. Gillet
hölls en på den ene gårdan än på
den andra och det gick om på
bänkarna. Det hölls som ett slags fest
för det avslutade värbetet, som ett
värgille. Husbonden bestod till gillet
ägg och fläck och kött, sött och salt
bröd och smör. Drängarna skulle
köpa beinnvinet och hulfisken och
lagensmännen ville minnas, att de
skulle köpa ärtor och rä. De pojkar

Pingstgille